

ת"פ 7996/08/16 - מדינת ישראל נגד מאהר אבו זיאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7996-08-16 מדינת ישראל נ' אבו
זיאד (אחר/נוסף)

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאהר אבו זיאד (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נשק, לפי לסעיף 144(א) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2016 רכש הנאשם רובה מסוג קרל גוסטב, מחסנית ובה 2 כדורים 9 מ"מ ו-40 כדורי 9 מ"מ. הנאשם הביא את הנשק והתחמושת שרכש לביתו בעזריה, והחביא אותם תחת מרצפה רופפת בחלון המטבח. ביום 1/8/2016 החזיק הנאשם בביתו, בנוסף, 50 כדורי אקדח 9 מ"מ על המזגן בחדר השינה.

לפי חוות דעת מעבדת נשק שהוגשה בהסכמת הצדדים (ת/1), הרובה שהחזיק הנאשם הינו דמוי תמ"ק מאולתר, המתאים לתחמושת בקליבר 9 מ"מ.

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה מבקשת לקבוע כי מתחם הענישה נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי בתחתית המתחם, מאסר על תנאי וקנס מרתיע.

בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי מעשה של החזקת נשק ותחמושת פוגע בשלום הציבור, בביטחון, בביטחון הפרט ובשלטון החוק. מעשה זה אינו מיועד אלא לפגיעה פיזית באחר, והינו בעל פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. לפיכך, טענה המאשימה, יש להחמיר בענישה בגינו, באופן שירתיע את היחיד ואת הרבים.

הסנגור מצדו טען כי הנאשם ביצע את העבירה לאחר שנקלע לחוסר אונים. לדבריו, הוא הותקף על ידי אחיו, התלונן על כך אצל הרשות הפלסטינאית, אך לא זכה לעזרה. אחיו של הנאשם פגעו בו באזור שאינו נתון לשליטה ישראלית, ולכן לא היה באפשרותו להסתייע במשטרת ישראל.

הסנגור ציין את הודאתו המיידית של הנאשם. לדבריו, עוד כשהשוטרים הגיעו לביתו הוא הוביל אותם אל הנשק ומסר להם אותו, וגם בבית המשפט הוא הודה בהזדמנות הראשונה.

עוד הפנה הסנגור לתסקיר שירות המבחן, לאחריות שנטל הנאשם על מעשיו, לאורח חייו התקין, ולעברו הפלילי הנקי.

ב"כ הנאשם טען כי רמת הענישה המקובלת לעבירות בהן הורשע הנאשם הינה מאסר למשך 6 חודשים, אשר באופן חריג ניתן לרצותם בעבודות שירות. לנוכח גילו של הנאשם ומצבו הבריאותי ביקש הסנגור להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בטיעונו הביע צער על מעשיו, טען כי הוא שומר חוק שטעה טעות גדולה, מתוך רצון להגן על משפחתו.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן פירט בתסקירו את הרקע של הנאשם, ואת נסיבותיו האישיות המשפחתיות והבריאותיות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 52, עובד כבוחן רכב במוסך בירושלים, בעל יציבות תעסוקתית, מנהל אורח חיים תקין ויציב בדרך כלל, נעדר דפוסי עבריינות מושרשים ונעדר עבר פלילי.

הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירה, הבין את חומרתה, תיאר כי ביצע אותה בשל תחושה של חוסר ביטחון אישי שחשו הוא ומשפחתו הגרעינית, על רקע סכסוך בינו לבין אחיו ואחיינו בנוגע לחלוקת ירושת הוריו. לדבריו, הוא לא התכוון לעשות שימוש בנשק, אלא להרתיע באמצעותו את סביבתו מפני פגיעה בו ובבני משפחתו.

לצד זאת, לנוכח הנסיבות שפורטו בתסקיר, הוא עלול לפעול באופן תוקפני במקרים בהם יחשוש לשלום ילדיו.

בשורה התחתונה המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ נרחב בהיקף של 300 שעות, על מנת לאפשר לו להמשיך בעבודתו. לחילופין, אם בית המשפט יטיל עליו עונש של מאסר בפועל, ממליץ שירות המבחן כי הוא ירצה במסגרת עבודות שירות, שכן מאסר בפועל עלול לגרום להתדרדרות במצבו.

דין והכרעה:

מעשה של עבירת נשק פוגע בשלום הציבור ובביטחונו. העובדה שכלי בו גלום פוטנציאל קטלני מוחזק ללא פיקוח

רשויות המדינה ומבלי שנבחנו מראש מיומנותו של המחזיק לעשות בו שימוש וכשירותו להחזיק בו, כשהיא לעצמה, מהווה סכנה ממשית לשלומם וביטחונם של הציבור. סכנה זו עומדת בתוקפה גם אם אין בדעתו של המחזיק בנשק לעשות בו שימוש לצורך ביצוע עבירה. מדובר אפוא בעבירה חמורה, בה טמונה סכנה של ממש לחיי אדם, לשלמות החיים לגוף ולנפש האדם ולביטחון הציבור.

העובדה שהנאשם החזיק בנשק ארוך מסוג תת מקלע וב-92 כדורים תואמים, מעצימה את עוצמת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים. יחד עם זאת, מדובר בפגיעה במידה נמוכה ממידת הפגיעה של עבירות הנשק במדרג הגבוה. כך, אין מדובר בנשק תקני, אלא מאולתר. הנאשם לא נשא את הנשק, הובילו או סחר בו. הנאשם לא החזיק את הנשק על גופו, לא שהה עמו ברחובה של עיר, ולא נטען כי הנשק היה טעון ומוכן לירי. לעניין זה יש להתחשב גם בגרסת הנאשם בכל הנוגע לנסיבות בהן החזיק את הנשק והתחמושת. ואבהיר, אין בגרסת הנאשם כדי לבסס עובדה שתשמש תשתית לגזר הדין, שכן היא אינה נזכרת בכתב האישום ולא הוכחה. אולם, לנוכח הסברו, שאינו מנותק מהנסיבות המפורטות בכתב האישום, ההנחה המתקיימת ברגיל בעבירות נשק, לפיה אדם המחזיק ללא רישיון בנשק ובתחמושת מתאימה עושה זאת שלא למטרות כשרות (ראו: ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** 22/2/2007), הינה בעלת עוצמה נמוכה בלבד.

כפי שעולה מגרסתו של הנאשם, הוא רכש את הנשק והתחמושת לאחר תכנון מראש, על מנת להרתיע באמצעותו תוקפים פוטנציאליים.

הנאשם בלבד הוא זה שביצע את העבירה, וחלקו היחסי בביצועה הוא מלא.

על הנזק הצפוי מביצוע העבירה עמדנו לעיל. הלכה למעשה לא נגרם נזק כתוצאה מהעבירה, אולם הדבר היה בשל כך שהנשק והתחמושת נתפסו על ידי גורמי האכיפה, ולא בשל חרטתו של הנאשם.

במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב במגמת ההחמרה ההדרגתית בעונשים המושתים על עברייני נשק, עליה עמד בית המשפט העליון פעם אחר פעם (ראו לדוגמא: ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** 8/3/2017).

לאור האמור, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** 30/12/2009, רע"פ 5921/08 **רג'בי נ' מדינת ישראל** 6/5/2009, ע"פ 7955/06 **כרכור נ' מדינת ישראל** 1/1/2007, ת.פ. (מחוזי חי') 13999-11-16 **מדינת ישראל נ' טרבייה** 2/3/2017, ע"פ (חי') 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' רפאלוב** 5/1/2012, ת.פ. (מחוזי י-ם) 207/08 **מדינת ישראל נ' בלטי** 2/11/2008, עפ"ג 22065/09 **מדינת ישראל נ' ריאה** 26/10/2009, ת"פ (מחוזי חי') 4206-01-09 **מדינת ישראל נ' עלוואי** 3/3/2010, ת"פ (מחוזי חי') 10774-06-09 **מדינת ישראל נ' אגבריה** 21/10/2009, ת"פ (מחוזי נצ') 134/09 **מדינת ישראל נ' אמין** 3/11/2009, ת"פ (מחוזי נצ') 1074/07 **מדינת ישראל נ' שלבי** 6/3/2008, ע"פ (חי') 11877-07-09 **מדינת ישראל נ' כהן** 26/11/2009), נראה לי כי מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 8 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הנזק שיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, את הודאתו בפתח ההליכים נגדו ואת העובדה שנטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם הרשויות. כמו כן יש להתחשב בעברו הפלילי הנקי ובאורח החיים הנורמטיבי אותו הוא מנהל בדרך כלל, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. כן יש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, המפורטות אף הם בתסקיר. יחד עם זאת, כבר נפסק כי בעבירות נשק על בית המשפט לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני נסיבותיו האישיות של העבריין (ע"פ 6924/12 בעא"רני נ' מדינת ישראל 29/10/2013).

לנוכח האמור נראה לי כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים, בקיזוז ימי מעצרו מיום 1/8/2016 ועד ליום 25/8/2016. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר ניצן ברמלה ביום 7/5/2017 עד לשעה 9:30.

2. מאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

3. קנס בסך 5,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים החל מיום 1/5/2017. אולם, אם איזה מן התשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו תעמוד מלוא יתרת הקנס לתשלום מיד.

הנשק והתחמושת יחולטו או יושמדו, על פי העניין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017.